

Panelet:

John Wagner . Yildiz Akdogan . Søren Hviid Pedersen . Henrik Dahl . Timme Bisgaard Munk . Halime Oguz . Mads Lundby Hansen . Jens Jonatan Steen . Michael Böss . Lykke Friis . Hans Hauge . Peter Nedergaard . Lars Hovbakke Sørensen . Jon Stephensen . Marie Høgh . Mersiha Cokovic . Amalie Lyhne . Mikkel Andersson

INDSPARK

AF PETER NEDERGAARD
Professor i statskundskab, KU

Demofobi?

Demofobi er angst for folket og folkets holdninger. Noget kunne tyde på, at demofobien har ramt dele af beslutningstagerlaget i Europa. I hvert fald høres ganske ofte udsagn om, at befolkningen ikke har forstået dit, eller at de har ladet sig manipulere til at mene dat. I den forbindelse høres ofte det upræcise ord »populisme« anvendt, når befolkningen reagerer på tværs af beslutningstagerlaget.

Det er måske ikke så nyt endda. Hvad der imidlertid kan overraske, er når reaktionen på befolkningens holdninger er at give den mere af, hvad den ikke ønsker. Nærmest som om, at man tænker, at »så kan de lære det«.

HVIS BEFOLKNINGEN VIL have mindre integration i EU, er svaret herpå visse steder at give dem mere. Hvis befolkningen ønsker mindre indvandring eller en mindre åben flygtningepolitik, er reaktionen hos visse beslutningstagere at fortsætte som hidtil.

Hvis man vil have et demokrati til at fungere, er en sådan reaktion sandsynligvis ikke nogen god idé. Et demokrati er ikke blot en maskine, som træder i funktion hvert tredje-fjerde år i forbindelse med udskrivelse af valget. Et demokrati, som fungerer, består også i en løbende hensyntagen til befolkningens ønsker og præferencer på baggrund af en bredspektret dialog.

Det indebærer også, at beslutningstagerlaget er i stand til at udøve selvkritik og indrømme, at man selv kan tage fejl, og befolkningen kan have ret. Det er imidlertid meget få gange, at man oplever noget sådant, selv om det sandsynligvis ville være med til at mindske politikerleden gevaldigt.

DER ER FLERE områder, hvorpå det oplagt kunne ske i en dansk sammenhæng. EU er en tilbagevendende skillelinje mellem beslutningstagere og befolkning. Sandsynligvis skyldes det, at området slæber rundt på den arvesynd, at beslutningstagerne oprindeligt »solgte« emnet som et rent økonomisk samarbejde. Kraftige røster i folkehavet påstod ganske vist, at det også i høj grad drejede sig om et politisk samarbejde, men de blev skubbet til side, selv om de havde ret.

Senere på samme bane ville beslutningstagerlaget have Danmark med i den økonomiske og monetære union. Det ville gå meget skidt, hvis man ikke gik med, hævdedes det. Befolkningen stemte alligevel nej hertil, og denne beslutning viste sig efter alt at dømme at være klogere end beslutningstagerlagets anbefalinger.

Befolkningen – f.eks. repræsenteret af diverse borgmestre på den københavnske vestegn – mente også i årtier, at der burde ske stramninger i indvandringspolitikken, idet det ellers ville medføre betydelige integrationsproblemer. Beslutningstagerlaget ville i lange perioder overhovedet ikke tale om emnet. I dag kan de fleste se, at befolkningen havde ret, og beslutningstagerlaget uret.

Alt i alt tyder ikke meget på, at demofobien som helhed er vel anbragt. Det er således ikke kun fordrende for demokratiet at skippe den og måske lytte mere til befolkningen. Det kan endda vise sig at være sagligt særdeles klogt at tage ved lære heraf.

Skriv til: **Debatredaktionen, Berlingske, Pilestræde 34, 1147 København K.** Mail til: **debat@berlingske.dk**
Læserbreve må højst være på 1.250 anslag inkl. mellemrum. **Opinionsindlæg:** 2.500-3.000 anslag inkl. mellemrum.
Kommentarer: 5.000-6.000 anslag inkl. mellemrum. **Kronikker:** 7.000-8.000 anslag inkl. mellemrum.

LÆSERNE SKRIVER

DR og public service

Det er ikke korrekt, når det ifølge professor Stig Hjarvard i Berlingske skulle være sådan, at public service-medier som DR ikke agerer anderledes end før, og at krav om nedskæringer i public service-mediernes offentligt finansierede økonomi udelukkende er ideologisk bestemt. Public service-medierne DR, BBC, NRK, ARD og andre har stået for en markant kanal-knopskydning.

Det turde være alle bekendt, at DR de senere år fået mange flere både radio- og TV-kanaler end før. Det kendes også fra vore nabolande, og det er et klart udtryk for ønsket om mediemarked-dominans. De mange nye kanaler, som er genre-mæssigt og aldersmæssigt afgrænset, har desuden medført en udvanding af virksomhedernes public service-profil og eksistensberettigelse, da adskillige af de mange kanaler i sig selv intet har med public service at gøre.

Det virkelig gode og nyttige ved tankerne fra Dansk Folkeparti er således kravet om lukning og sammenlægning af radio- og TV-kanaler i DR. Eksempelvis ville en sammenlægning af DR 1 og DR 2 - med betoning af DR TV's nyhedsudsendelser og aktualitetsmagasiner – tydeliggøre DRs eksistensberettigelse

og public service profil. Altså det modsatte af det, som det sædvanlige hylekor fra DR, Journalistforbundet, Socialdemokraterne og diverse medieforskere påstår.

Desværre tyder kulturministerens udtalelser til samme artikel i Berlingske på, at ministeren vil svigte sin opgave og gerne vil »udsætte« det hele, og så bliver de gode reform-ideer nok aldrig til noget. Forhåbentlig kan andre sørge for, at en historisk, positiv mulighed for public service-profilering og fornyelse ikke går tabt.

*Bo Torp Pedersen
mag.art., film- og medievidenskab
Bremensgade 19
2300 København S*

Velforvaret

»De borgere, der ønsker at beskytte det land, de elsker – dem, som Pind kalder for de 'ikke-velforvarede',« » skriver Eva Selsing i et indlæg i Berlingske mandag. Jeg ved ikke, hvorfra Selsing drager den konklusion. Jeg har i en kronik beskrevet, hvordan islamister, højreradikale og ikke-velforvarede (mit udtryk for folk, der er psykisk ustabile etc.) i øjeblikket i alle tænkelige kombinationer forøver forskellige (terror)angreb i Vesten. Med mindre Selsing mener, de forsvarer fædrelandet – og slet

så uforståeligt mener jeg ikke, indlægget var – er der tale om enten en freudiansk fortalelse eller en misforståelse. Jeg vælger at tro det sidste.

*Søren Pind
Justitsminister (V)*

Rigoletto

I DR's operafestival så vi fredag aften »Rigoletto« i en optagelse fra Østrig – yderst velsunget. Men der manglede undertekster. DR's bevilninger er da endnu ikke blevet beskåret, så det var vel lige tidligt nok at spare underteksterne væk.

*Lars Bang
Fru Ingesvej 3
4180 Sorø*

Kina

Ole Hassager hævder på læserbrevsiden 06.08 i forbindelse med debatten om undertrykkelsen i Kina, at demokrati og menneskerettigheder er »vestlige ideer af nyere dato«. Hvorfor, spørger han, skulle Kina efterleve disse med henvisning til landets 4.000 år gamle kultur. Det er der åbenbart mange borgerrettighedsforkæmpere i Kina, der ser anderledes på, og de betaler en høj pris herfor. Forleden blev en af disse, demokratifortaleren Hu Shigen, straffet igen og idømt 7½ års fængsel for at »undergrave statens magt«, i en sag rettet mod fire menneskerettighedsforkæmpere. I et frit samfund burde de alle have undgået straf. Hu Shigen har tidligere været fængslet i mange år for bl.a. at oplyse om de brutale overgreb på Den Himmelske Freds Plads i 1989. Så Ole Hassager tager fejl. De kinesiske aktivister, heriblandt et stort antal forfulgte advokater, agiterer ikke for »vestlige« værdier som sådan, men for universelle menneskerettigheder. Det kommunistiske Kina krænker disse rettigheder groft.

*Viggo Fischer
tidl. MF (K)
Ankermandsvej 7
2650 Hvidovre*

Frihedsbudskabet

»Frihedsbudskabet« fra BBC 4. maj '45 blev skåret privat på en såkaldt »acetatplade«, men blev hurtigt tilgængeligt for – og altså i første omgang »stjålet af« – Statsradiofonien, fordi det blev udsendt på kommerciel grammofonplade. Det har intet at gøre i fejringen af 90-året for Statsradiofoniens radioavis. Hele Statsradiofonien var i øvrigt et nationaliseret tyveri af innovative aktiviteter fra private radioklubber.

Således er verdens første radioavis dansk, da meddelelsen om Landmandsbankens krak i 1922 blev læst op fra Lyngby Radio i regi af en af klubberne. Verdens første radio-transmitterede gudstjeneste stammer tilsvarende fra 1924, året før nationaliseringen af radiostationer i oprettelsen af Statsradiofonien.

*Henrik Klindt-Jensen
Kantorvænget 60
8240 Risskov*

DAGENS BREV

DR på skrump – endelig

I juli 2015 fik jeg optaget en kommentar i denne fine avis med titlen »DR og TV2 skal kulegraves«. Jeg forsøgte på den plads, som var til rådighed, at argumentere for min opfordring. Bl.a. med henvisning til en række tydeligt politisk farvede indslag under valgkampen, og kanalernes uhæmmede brug af penge på uafsladeligt at sende medarbejdere til fjerne lande i det ene mere konstruerede og bizarre ærinde efter det andet. Jeg skrev også, at »DR og TV2 kontrolleres trods bestyrelserne ikke af staten. De er stater i staten«.

Der kom positive reaktioner, men ikke overraskende ikke nogen kulegravning. Dansk Folkeparti har imidlertid nu startet, hvad der måske vil vise sig meget mere effektivt. Et målrettet angreb på DRs bevilling, som har fået umiddelbar opbakning i blå blok, og som rød blok af eksistentielle grunde helt forudsigeligt har vendt sig imod.

Ligeså forudsigeligt er DR-bestyrelsesformandens reaktion i kommentaren i Berlingske søndag 07.08.

Han svinger sig op i den helt tynde luft, når han proklamerer, at når »de kommercielle, internationale spillere er i milliardvækst, er der brug for et DR og et dansk kunstnerisk miljø, der kan stå distancen«. Hvem er det, DR kæmper med – og om hvad? Vel ikke varetagelsen af public service-forpligtelsen? Hvad er det danske kunstneriske miljø? Omtalen deraf i teksten leder tankerne i retning af en slags selvpåtaget bevillingsfordelingspolitik eller en pendant til udviklingsbistanden på kunstens område.

Formand Christiansen konkluderer, at en barbering af bevilningen til DR vil få konsekvenser af hidtil uset omfang. Han ser helt rigtigt. En rundbarbering af DR er målet. Der skal bl.a. styr på direktør-lønningerne, det pjattede udlandsrejseri, udgifterne til ikke-public service aktiviteter/udsendelser, proliferationen af kanaler, antallet af genudsendelser og dækning af vejret, som har udviklet sig til dårlig underholdning, snarere end de bedst mulige bud om det forventelige vejr. Formand Christiansen leverer selv det ansvarlige svar på Dansk Folkepartis udspil: »I DR har vi tilsvarende pligt til altid at gøre vores ypperste for at levere inden for de rammer, som politikerne skaber.« Netop. Det er udfordringen. Smøg ærmerne op.

I øvrigt: Hvorfor er det ikke et mål for DR at søge opbakning i befolkningen til sin virksomhed? Er det fordi, at DR indtil nu ikke har behøvet at kere sig om »kunderne«, fordi finansieringen over Finansloven og via tvangsudskrevne bidrag fra skatteplagede danskere er (var) på plads.

*Niels Erik Andersen, tidl. ambassadør,
Niels Andersens Vej 3, 2900 Hellerup*